

Lezen: 1 Petrus 2:11-17

Tekst: Filippenzen 4:5

Ik zat afgelopen maandag nog net het laatste restje te kijken van het FIFAgala in Milaan. Alle prijzen waren uitgereikt. De speeches gehouden. De van te voren ingestudeerde grapjes gemaakt. En de afsluiting zou ballet zijn. Maar dat was een vreemde bedoening. Een hele lading danseressen en dansers kwamen alleen maar oplopen. Netjes in de maat, maar wel met rare passen, omdat ze op spitzen liepen. En dan gingen ze aan de kant staan. En dat was het. Niet echt een inspirerende dans. Maar wat me vooral opviel is de lach, die op het gezicht van iedere danser vastgezet stond. Zo onoprecht. Zo opgelegd.

En kijk, dat doen we allemaal wel eens. Een vriendelijke uitstraling hebben, terwijl we van binnen iets heel anders voelen. Soms uit beleefdheid. Soms uit angst. Soms uit bescheidenheid. Dat we glimlachen, maar dat we er niets van menen. En dat is nou juist *niet* wat Paulus hier bedoelt. Paulus wil heel graag dat je een mens uit één stuk bent. En dan vindt hij vriendelijkheid één van de belangrijkste kenmerken van een christen. We proberen na te gaan hoe dat komt en hoe dat past.

Slide   God houdt van de wereld, van Rotterdam, van ons.
                      Hier mag iedereen delen in de liefde, bevrijding en vreugde van Jezus.
                      Vanuit die overtuiging zijn we kerk in de stad en richten we ons op iedereen die God op onze weg plaatst.

Slide   Boven

Het lijkt een tussenzin. Maar het is de basis van onze tekst. *De Heer is nabij*. Dat zie je ook in onze missie, dat het bij God begint. En dat het van hem afhankelijk is.

De Heer is nabij. Dat zou je dreigend op kunnen vatten. Hij houdt je in de gaten. Of: hij komt bijna terug, dus zorg dat je goed leeft. Maar Paulus bedoelt het volgens mij bemoedigend. Hij is nooit ver weg. Zijn naam is: ik zal er zijn. Waar dan ook.

Een aantal gemeenteleden heeft in de voorbije tijd een traject gevolgd van NL Zoekt. Daarin gaat het om leerling van Jezus zijn. En hoe je anderen daarin kunt meenemen. Leerling van Jezus zijn, dat betekent allereerst dat je bewust leeft. Dat je opmerkzaam bent op wat God in je leven doet.

Neem bijvoorbeeld eens in je hoofd een gebeurtenis van de afgelopen week die je je herinnert. Of een gesprek. Of een ontmoeting. Het kan iets heel simpels zijn. En stel je dan de vraag: hoe was God hier in aanwezig? Hij is overal! – God houdt van de wereld, van Rotterdam, van ons – Hij is overal. Hij is nabij, zegt Paulus. Als je daar je ogen voor opent, dan ga je alles wat gebeurt anders zien. Dan ga je de mensen ook anders bekijken. En dan is ieder mens een mens dat door God op onze weg geplaatst wordt. (vertellen over Bertus)

De Heer is nabij, dat is ook bemoedigend. Hij neemt geen afstand van je leven. En niet van het leven van de mensen om je heen. Hij benadert je met al zijn genade. Vriendelijkheid is bij hem een uiting van onuitputtelijke liefde. Complete aanvaarding. Wie God in zijn genade heeft leren kennen, die kan niet anders dan vriendelijk zijn. Hij is nabij, ook als het mislukt. Ook dan neemt hij geen afstand. Van jou niet. Van die ander niet. Dat maakt dat je er ontspannen mee om kan gaan. Als je eens een kans mist om een gesprek aan te knopen. Als je

Het is belangrijk dat 'boven' gevoed wordt. Vandaar dat NL zoekt ook zegt dat kerkdiensten belangrijk zijn. En leven bij een open Bijbel. En daar mag je dus 'binnen' ook voor gebruiken. Want dat is het tweede:

Slide   Binnen

Binnen lijkt niet zo in onze tekst te zitten. Toch: als Paulus het heeft over 'iedereen', dan gaat het ook over de mensen binnen de kerk. Dan gaat het ook over je *inner circle*.

Waar je voor moet oppassen als je over 'missie' nadenkt, of over kerk zijn in de stad. Dat je dan niet doorschiet. Dat het alleen maar om 'buiten' gaat. Het is goed om een veilige basis te hebben in het 'boven'. En ook in het 'binnen'. Het is heel fijn om het goed te hebben als gemeente. En in de kring. Dat is waardevol. Omdat je die veiligheid nodig hebt.

Bij NL zoekt maakten we kleine groepjes van, dus, gelovige mensen. Dat noemden ze 'oikos'. Een soort huishouding. En in die kleine kring zijn we begonnen te delen wat God in ons leven laat zien. Dus de zin 'God is nabij' gaven we daar handen en voeten. Dat is waardevol, omdat je elkaar beter leert kennen. Het is ook waardevol, omdat je dan aan elkaar *laat* zien, en met elkaar *gaat* zien hoe God werkt. Wat God doet.

En dat doe je dus gewoon door je leven te delen inclusief die verticale dimensie. Je benoemt en markeert het 'boven'. Dat is enorm verbindend. Genade krijgt handen en voeten. En als je zo kwetsbaar bent onder elkaar. Dan *kán* je niet anders dan vriendelijk zijn.

En zo is 'binnen' een veilige plek waar je mag ervaren hoe verbinding werkt en hoe God daarin ter sprake kan komen. En je oefent het ook met elkaar. En 'oefenen' is dan niet zo van: het echte komt nog. Nee, want dit is wat het moet zijn. Zo ga je met elkaar om. Dat is al enorm verrijkend en inspirerend. Je motiveert elkaar om leerling van Jezus te zijn. Om Gods nabijheid te benoemen en te vieren. En dat gun je iedereen.

Slide   Buiten

Dat gun je iedereen. Eigenlijk is het de bedoeling, dat, als je zo met elkaar omgaat, dat er eigenlijk geen 'buiten' meer is. Je deelt gewoon je leven met iedereen die God op je weg plaatst. En dat kan dus heel natuurlijk. Dan ga je geen vreemden bestoken met het evangelie in een of andere actie. Maar dan vind je het bij mensen die al in jouw omgeving zijn. Zo iemand, een collega, een goede vriend, of iemand uit je buurt, die nodig je bijvoorbeeld gemakkelijk uit voor de maaltijd. Of voor een kring-avond. Of voor een andere activiteit. En dan niet om zo iemand te bekeren. Maar om iemand door je vriendelijkheid te laten zien dat God nabij is. Door gesprekken en aandacht mensen iets te geven waar iedereen naar verlangt. Dat je gezien wordt. Dat je ruimte krijgt. Dat er vrede en veiligheid is.

En dat is best een moeilijke stap. Want vaak ervaren we nog wel 'binnen' en 'buiten'. En dat is ook helemaal niet erg. We vinden het moeilijk om zo'n grens over te gaan. En: hoe nodig je dan mensen uit? Er zitten in ons heel veel haken en ogen. Ook bij de heel wat mensen die twee jaar lang het NL zoekt traject gegaan zijn. Dus dat heeft tijd nodig. Maar er is wel bij iedereen (!) iets van bewustzijn ontstaan. En door de verhalen waarbij het wel lukt is er ook verlangen. Om steeds meer de grens

tussen binnen en buiten te laten vervagen. Om steeds meer, juist in je eigen omgeving, anders naar mensen te kijken. En als je relatie, doordat je je leven deelt, intensificeert, dan ga je steeds meer van die mensen houden. Ze worden steeds meer onderdeel van je leven. Zo kan het werken.

Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. Iedereen die God op je weg plaatst. Paulus richt ons daarmee naar buiten. Net als Petrus deed in het gedeelte dat we lazen. Gewoon, jouw christelijke levenswandel. Het kijken zoals Jezus. Een goed leven leiden. En niet bang zijn voor verbinding met mensen die niet bij de kerk horen. Wat dat betreft hebben we de tijd mee. De verzuiling is op zijn eind. Sommige mensen hebben nog steeds alleen maar christelijke vrienden of collega's. En daar is niks mis mee. Maar de grens tussen binnen en buiten ligt veel dichterbij ons dan voorheen. En dat is een kans. Voor ons als kerk in de stad. Laat iedereen jou kennen als een vriendelijk mens.

Slide   Balans is het toverwoord

Het is gegaan over boven, binnen en buiten. Vaak hebben we de neiging om dat in volgorde van belangrijkheid te zetten. Maar het is veel meer zoiets dat het één niet zonder het andere kan. In het normale leven van een christen zijn dit drie aspecten. Ook in het leven van ons als Waterpleinkerker. Als één van die kanten onderbelicht is, dan doe je ook de andere kanten geen recht. Boven kan niet zonder binnen kan niet zonder buiten.

In onze tekst is dat echt heel duidelijk. Vriendelijkheid is geen trucje, geen buitenkant, maar wordt steeds weer gevoed. En wordt echt door dat je elke keer opnieuw beseft: de Heer is nabij. Genade ontvangen maakt je genadig. Zegen ontvangen leidt tot zegen uitdelen. Het kan niet zijn dat jij en God het goed hebben en verder niets. Daarom kan het niet anders, dan dat je je vriendelijkheid met alle mensen deelt. Dat je het viert, met mensen van binnen en buiten. In je hele leven is te merken dat God bij je is. Dat je aanvaard en geliefd bent. Je kunt binnen en buiten dus niet verwaarlozen.

Maar als je je alleen maar focust op buiten. Of op binnen, horizontaal. Dan verliest je vriendelijkheid haar bodem. En kan het zomaar een trucje worden. Terwijl de boodschap van de genade van Jezus jouw vriendelijkheid diep verankert in je leven.

In het voorbije traject hebben we geleerd om die balans te zoeken. Om niet door te slaan in het ene of het andere. Buiten, boven en binnen werken op elkaar in en versterken elkaar. Wie een zingevingsgesprek met iemand van 'buiten' heeft, bijvoorbeeld met een collega, die ontdekt dat God ook bij hem of haar is. Daar durf ik om te wedden dat je dat ontdekt. En dat maakt weer dat je Gods liefde nog waardevoller gaat zien. Als je dat dan weer deelt, bijvoorbeeld in een getuigenis op je kring of in de kerk. Dan wordt binnen daardoor ook weer sterker.

Als je balans hebt in de aandacht voor die 3 dimensies. Dan worden ze alle drie sterker. Dat is een groei die je als gemeente mag verlangen. En mag verwachten. En dat geldt ook individueel of in kleinere kringen.

Ik ga afsluiten.

Slide   Het gewone leven van een christen

Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. Een korte tekst. En daarin zit alles van onze missie. Daarin zit ook alles van NL zoekt.

Besef dan goed: het is geen truc. Het is ook niet iets extra's wat je moet gaan doen. Het is op de plek waar je bent opmerkzaam zijn op Gods nabijheid. En die leren benoemen. Voor je broers en zussen. En voor alle mensen die God op je weg plaatst.

Leef dus je leven, zoals je dat gewend bent. En heb aandacht voor de drie dimensies. Dan zul je zien hoe nabij God is. In jouw leven. In dat van anderen, ook als ze dat niet beseffen. Dan geniet je er van om juist dat met die anderen te delen.

Amen